

POSUDEK *BAKALÁŘSKÉ* PRÁCE

Typ posudku: *oponent*

Autor/ka práce: Lucie Kolátorová

Název práce: Návštěva metalového koncertu jako rituál

Vedoucí práce: PhDr. Tomáš Čížek

Oponent/tka: Vít Horák

Navržené hodnocení: dobře

Zdůvodnění Vašeho hodnocení práce (zejména výhrad a kritických připomínek) rozepište podle níže uvedených kritérií.

1. Je cíl práce (výzkumná otázka) jasně formulován a odpovídají mu závěry? Je práce vhodně strukturována?
2. Opírá se autor/ka o dostatek literatury relevantní tématu práce? Využívá i cizojazyčné texty?
3. Jaká je kvalita použitých dat nebo zdrojů (včetně jejich výběru, sběru a popisu) a metod jejich analýzy?
4. Jaká je kvalita argumentů, o něž autor/ka opírá závěry, k nimž dospěl/a?
5. Jsou v práci autorova/autorčina tvrzení a zjištění jasně odlišena od tvrzení a zjištění převzatých?

6. Jaká je úroveň odkazového aparátu, jazyka a dalších formálních náležitostí?

Velmi dobrá, vhodné citace, poznámky pod čarou doplňují informace z textu. Téměř bez chyb.

7. Jiné přednosti a/nebo nedostatky, které neodpovídají výše uvedeným kritériím (jsou-li jaké).

“Ačkoli se metalová hudba dělí do několika dalších proudů, jako je například black, death, trash, gothic, progressive, heavy, či power metal, které mají svá charakteristická koncertní specifika, předpokladem je, že průběh koncertů je ve své podstatě stejný i v rámci těchto podžánrů.” (s. 19) Tento předpoklad není nijak podložen a zdá se mi necitlivý vůči tématu. Vždyť přece každá hudební subkultura tyto rozdíly hluboce prožívá.

Překlad „i can't fucking hear you“ není “neslyším vás”. ☺

8. Náměty na diskuzi při obhajobě práce.

Celkové hodnocení práce:

Práce se mi nehodnotí zrovna snadno, protože je podle mého soudu už od začátku navržena špatně. Zhruba řečeno se snaží se ukázat, že metalový koncert je možno považovat za rituál či drama. To je přece banální! Zbytečnější by snad bylo už jen to, kdyby autorka šla Goffmanovu teorii potvrdovat do divadla. Přínos jak Goffmana tak Collinse spočívá v tom, že se zajímali o běžný život, který právě na první pohled divadelní či ritualizovaný průběh nemá. Opravdu nepotřebuju, aby mi někdo dokazoval, že na koncertech bývá scéna, zákulisí a publikum a že se tam chodí pravidelně. Podobně „překvapivá“ je práce i obsahově. Na metalové koncerty nechodím, ale přesto vím všechno, co o nich autorka napsala. Snad by se dalo ještě něco zajímavého zjistit, kdyby autorka začala tam, kde skončila. Kdyby si uvědomila, že to, co píše, je od počátku jasné a snažila se najít s pomocí Goffmana a Collinse něco dalšího. Třeba, že nejstylizovanější účastníci jsou vždy vpředu před podiem, že přicházejí první, že musí mít vždy v ruce půllitr, že na koncertech existuje něco jako docházka – je třeba se ho zúčastnit (protože to je periodický rituál) atp.to si vymyslím, ale snad je jasné, co mám na mysli.

Jak hodnotit práci, která je nešťastně koncipována už svým záměrem? Myslím, že tady měla být autorka prostě jinak nasměrována. Ocenit však mohu teoretickou část, která zdařile vykládá Goffmana a Collinse, a myslím také jazykovou a formální stránku práce. **Práci navrhuji hodnotit jako dobrou.**

Datum:

Podpis: